മലയാള പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണം പ്രശ്നങ്ങളും സാദ്ധ്യതകളും

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യർ

പുസ്തകങ്ങൾ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളാണോ? അതോ സുഖഭോഗസാധനങ്ങളോ? രണ്ടുമാണ്. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളും, അവരുടെ രക്ഷിതാക്കളും പണംമുടക്കി പാഠപുസ്തകങ്ങൾവാങ്ങുന്നതിനു. പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ ആസൂത്രണവും, നിർമ്മാണവും വിതരണവും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച പരിപാടിയനുസരിച്ചു നടത്താം; നടത്തുകയും വേണം. നിശ്ചിതമായ മുഖവിലയ്ക്കു, നിർണ്ണീതകാലത്തിനുള്ളിൽ, ഉദ്ദിഷ്ടമായ ലാഭം നേടാവുന്ന ഒരു വ്യവസായമേഖലയാണു് പാഠപുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണം. പുസ്തകവ്യവസായത്തിലെ 'അന്നമേഖല'യാണു് അതു്.

ഇന്ത്യയിൽ പാഠപുസ്തക പ്രസാധനമേഖല സർക്കാർകുത്തകയായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പുസ്തകവ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചയിൽ ഈ പാഠപുസ്തക പ്രസാധനമേഖല ഒഴിച്ചുനിർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പറഞ്ഞതു് സ്കൂൾപാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ കാര്യമാണു്. കോളജ്തലത്തിൽ, വിശ്വവിദ്യാലയങ്ങളിൽപ്പെട്ട, വിൽപ്പന നിശ്ചിതമായ ചില പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം മാത്രമേ സർവകലാശാലകളും അവയുടെ കത്തകയാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. ഗ്രാജ്വേറ്റ്-പോസ്റ്റ്ഗ്രാജ്വേറ്റ്തലത്തിൽ മറ്റു മിക്ക പഠനവിഭാഗങ്ങളിലും സിലബസ്സു് അനുസരിച്ചുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ആർക്കും നിർമ്മിച്ചുവിൽക്കാം.

പക്ഷേ ഒരു കഴപ്പു്. ഇന്ത്യൻ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മാധ്യമം ഇപ്പോഴും ഇംഗ്ലീഷാണു്. ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതപ്പെട്ട നല്ല പാഠപുസ്തകങ്ങളില്ല. അവയെ ആസ്പദമാക്കി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട. നിലവാരവും വിലയുംകുറഞ്ഞ ഗൈഡുകളും, നോട്ടുകളുമാണു് ഇന്ത്യയിലെ സർവകലാശാലാവിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രധാനമായും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്ന അദ്ധ്യാപകർ ചേർന്നു ഇത്തരം ഗൈഡുകളും അല്പകിൽ നോട്ടുകളും തയ്യാറാക്കുന്നു., അവരുടെ സ്വാധീനവലയങ്ങൾക്കകത്തു് ഇവ വിറ്റഴിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. ഇതൊരു സമാന്തര ഏർപ്പാടു്. നിയമാധിഷ്ഠിതമായ മറ്റു വ്യവസായത്തിന്റെ വിഭവങ്ങൾ തന്ത്രപൂർവ്വം വകമാറ്റിച്ചെലവഴിച്ചു് ഇതു് ഒരുതരം കരിഞ്ചന്തവ്യവസായമാണു്. ഇതിനെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനു് ഒരു നിയമവും നിലവിലില്ല. ഇതിനെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനും ഇന്നുവരെ ആരും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല. ഇതിനെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനും ഇന്നുവരെ ആരും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല. ഇതിനെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനും ഇന്നുവരെ ആരും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല.

സംരക്ഷണത്തിനു് ദീർഘനാൾ സുഷുപ്തിയിലിരിക്കുന്നതിനു. പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

പാഠപുസ്തകേതര പുസ്തകങ്ങൾ 'സുഖഭോഗസാധനങ്ങളുടെ' കൂട്ടത്തിലാണു് പെടുക എന്നപോലെയുള്ളതാണു്. താരതമ്യേന നിശ്ചിതകാലത്തേയ്ക്കു നിൽക്കുന്ന (കൺസ്യൂമർ ഡ്യൂറബിൾ സുഖഭോഗവസ്തുക്കളായ വാച്ചുകൾ, പേനകൾ, ടോർച്ചുകൾ, ട്രാൻസിസ്റ്റർ റേഡിയോകൾ, കാസ്റ്റ്പ്ലെയറുകൾ, ടേപ്റിക്കാർഡുകൾ, ടെലിവിഷൻസെറ്റുകൾ മുതലായവയുടെ കൂട്ടത്തിലാണു് പുസ്തകങ്ങളും പെടുന്നതു്. ഇന്ത്യയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണു്. പ്രായേണ, പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ പുസ്തകങ്ങൾക്കു് ഇന്ത്യൻ മാർക്കറ്റിലുള്ള പ്രതിയോഗികൾ ഇപ്പറഞ്ഞ അഞ്ചിൽപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാണു്. അവയോടു് മൽസരിക്കേണ്ടിവരുന്നതു്. നിയമാധിഷ്ഠിതമായ മദ്യവ്യവസായത്തിന്റെ വിഭവങ്ങൾ തന്ത്രപൂർവ്വം വകമാറ്റിച്ചെലവഴിച്ചു് ഇതു് ഒരുതരം കരിഞ്ചന്തവ്യവസായമാണു്. ഇതിനെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനും ഇന്നുവരെ ആരും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല. ഇതിനെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനും ഇന്നുവരെ ആരും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല.

പുസ്തകവ്യവസായത്തിലെ 'അന്നമേഖല' ഇന്ത്യൻ വ്യവസായങ്ങളിലെ നിരോധ്യക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ, അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളായ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ സർക്കാർകുത്തകയായി നിർമ്മിക്കുന്നു. 'സുഖഭോഗസാധനങ്ങളുടെ' എന്ന വിളിക്കപ്പെടാവുന്ന, ഒരു ലക്ഷം പണംകൊടുത്തു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കഴപ്പൊന്നുമില്ലാത്ത 'അധികവായന പുസ്തകങ്ങൾ' മാത്രമേ പുസ്തകവ്യവസായത്തിന്റെ പരിധിയിൽവരുന്നുള്ളൂ. ഇതിന്നർത്ഥം, പുസ്തകവ്യവസായം ഒരു ആപന്നിബിഡ (ഹൈറിസ്ക്) വ്യവസായമാണെന്നാണു് ആ വ്യവസായത്തിൽനിന്നു ലാഭമുണ്ടാക്കാമെന്നു് ഉറപ്പിച്ചുകൂടാ. നിക്ഷേപിച്ച പണം നഷ്ടം കൂടാതെ തിരിച്ചെടുക്കാൻകഴിഞ്ഞാൽ അതുതന്നെ വലിയ കാര്യമായിഎന്നു വേണം കരുതാൻ.

പാഠപുസ്തകേതര പുസ്തകങ്ങൾ 'സുഖഭോഗസാധനങ്ങളുടെ' കൂട്ടത്തിലാണു് പെടുക എന്നപോലെയുള്ളതാണു്. താരതമ്യേന നിശ്ചിതകാലത്തേയ്ക്കു നിൽക്കുന്ന (കൺസ്യൂമർ ഡ്യൂറബിൾ സുഖഭോഗവസ്തുക്കളായ വാച്ചുകൾ, പേനകൾ, ടോർച്ചുകൾ, ട്രാൻസിസ്റ്റർ റേഡിയോകൾ, കാസ്റ്റ്പ്ലെയറുകൾ, ടേപ്റിക്കാർഡുകൾ, ടെലിവിഷൻസെറ്റുകൾ മുതലായവയുടെ കൂട്ടത്തിലാണു് പുസ്തകങ്ങളും പെടുന്നതു്. ഇന്ത്യയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണു്. പ്രായേണ, പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ പുസ്തകങ്ങൾക്കു് ഇന്ത്യൻ മാർക്കറ്റിലുള്ള പ്രതിയോഗികൾ ഇപ്പറഞ്ഞ അഞ്ചിൽപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാണു്. അവയോടു് മൽസരിക്കേണ്ടിവരുന്നതു്. നിയമാധിഷ്ഠിതമായ മദ്യവ്യവസായത്തിന്റെ വിഭവങ്ങൾ തന്ത്രപൂർവ്വം വകമാറ്റിച്ചെലവഴിച്ചു് ഇതു് ഒരുതരം കരിഞ്ചന്തവ്യവസായമാണു്. ഇതിനെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനും ഇന്നുവരെ ആരും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല. ഇതിനെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനും ഇന്നുവരെ ആരും മുതിർന്നിട്ടുമില്ല.

[redacted]

ബാഹ്യവും, ആഭ്യന്തരവുമായ ഗുണങ്ങളും മാർക്കറ്റിൽ വരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടാവണം. ഒരു വ്യവസായമെന്ന നിലയിൽ പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണത്തിലേർപ്പെട്ടവർ ഇതൊരു മാർക്കറ്റുതകർപ്പനും. ഉന്നതമായ ഗുണനിലവാരം പുലർത്തുന്നപുസ്തകങ്ങൾ, മേലിൽ, മാർക്കറ്റിൽ വിറ്റഴിയുക പ്രയാസമായിരിക്കും.

സ്കൂളിൽ പഠിക്കാത്ത, അതിനാൽ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലാത്ത, സാധാരണ ജനങ്ങൾ എന്തിനു പുസ്തകം വാങ്ങുന്നു? പുസ്തകചോദനയ്ക്കു് അടിയിലുള്ള വികാരങ്ങൾ, സ്വാഭാവികമായും സങ്കീർണ്ണങ്ങളായിരിക്കും. ഏതിലും അവയെ സാമാന്യമായി അപഗ്രഥിച്ചു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്.

സുന്ദരവും ദീർഘകാലത്തൃപ്തിയോജനകരവുമായ ഒരു വസ്തുവിനെ കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിലുള്ള ആനന്ദമാണു് ദീർഘകാല-സുഖഭോഗവസ്തുക്കളും, കൂട്ടത്തിൽപുസ്തകങ്ങളും വാങ്ങുന്നതിനു മനുഷ്യരെ മുഖ്യമായും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. മാനവജീവിതത്തിനു പാരായ ഒരു ഉന്നതതലത്തെത്തൊടാൻ സാധാരണ മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു് ഒരു വികാരത്തിനുതന്നെയാണു്, കയിൽനിന്നു് ദീർഘകാല-സുഖഭോഗ-സായങ്ങളും കൂട്ടത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളും തരക്കേടില്ലാത്ത വാങ്ങുന്നതു കൊള്ളാമെന്നുള്ള" ഏന്നപഞ്ചാൽ, അതിൽ വളരെയൊന്നും തൊണ്ണൂറുകയില്ല.

മനുഷ്യന്റെ സൗന്ദര്യത്തിനെന്നപോലെ പുസ്തകങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തിനും ബാഹ്യവും, ആന്തരവുമായ രണ്ടു വശങ്ങളുണ്ടു്: ബൈൻഡ്, ഉടലാണു്, അച്ചടി എന്നിവയുടെ മേന്മയെ ആശ്രയിച്ചാണു് പുസ്തകത്തിന്റെ ബാഹ്യസൗന്ദര്യം നിലകൊള്ളുന്നതു്. 'അച്ചടിയുടെ മന്ത്രം' എന്നതിൽ ടൈപ്പുകളുടെ രംഗി, അച്ചടിയുടെ സ്റ്റൈൽ, ചിത്രങ്ങളുടെ മുഖാവയവങ്ങൾ പുരട്ടേ, പ്രൂഫ് വായനയിലെ തിരുത്തൽ, കൈയെഴുത്തുപ്രതി ഏഡിറ്റ് ചെയ്തതിൽ കാണിച്ച മെയ്ക്കഴിവു് എന്നിവയുടെ വിശേഷമായ ചിന്തു്, ഭംഗിയായ ലാഭപ്രയോഗം, ഉചിതമായ പല ഘടകങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം അന്യോന്യബന്ധനിരപേക്ഷമനോഹരങ്ങളായി നിലകൊള്ളുമ്പോഴാണു് പുസ്തകം ഓരോനോട്ടത്തിൽ തന്നെ സുന്ദരപദാർത്ഥമായി അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ഒരു പുസ്തകം ദീർഘകാല പ്രയോജനമുള്ളതാണോഎന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്നതു് അതിലെ വിഷയത്തിന്റെ ദീർഘകാല പ്രസക്തി, ഗ്രന്ഥകാരൻ വിഷയത്തിലുള്ള അവഗ്രഹം, പ്രതിപാദനത്തിൽ അദ്ദേഹം നേടിയിട്ടുള്ള സരഗ്രത, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവിഷ്കരണശൈലിയിലെ ലാളിത്യവും, യുക്തിബദ്ധതയും, സർവോപരി ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ആന്തരസംസ്കാരം മുതലായ പല ഘടകങ്ങളും പരിഗണിച്ചാണു്. ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണു് പുസ്തകത്തിനു് ആയുസ്സുണ്ടാകുന്നതു്. വായനയുടെ ജീവിത സാഫല്യങ്ങളാണു് വാങ്ങുന്ന പുസ്തകത്തിലെ വിഷയത്തിന്റെ ദീർഘകാല പ്രസക്തിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു്. ഏതു വായനക്കാരനും ഏതെങ്കിലും ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യമുണ്ടാകുമെന്നും, എല്ലാ പുസ്തകങ്ങൾക്കും ചില വായനക്കാർ ഉണ്ടാവുമെന്നുള്ള" ഗ്രന്ഥശാലാ മർശനത്തിന്റെ രണ്ടു് അടിസ്ഥാനതത്ത്വങ്ങളാണല്ലോ. പക്ഷേ ഇവയെ സ്വകാര്യമേഖലയിലെ പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണവ്യവസായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്ത്വങ്ങളാക്കിക്കൂടാ; കാരണം, ഈ തത്ത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അയ്യായിരത്തിനു പുസ്തകങ്ങൾ വ്യവസായികരംഭം" മുടക്കിയ പണം തിരിച്ചു നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നു് കരുതിക്കൂടാ.

എണ്ണത്തിൽ അയ്യായിരമെങ്കിലും വരാത്ത ശ്രോതാക്കളുടെ വളരെയൊന്നും സമ്പന്നമല്ലാത്ത പണത്തിനുവേണ്ടി ഓരോ പുസ്തകവും വിപണിയിൽ കിടന്നായി മൽസരിക്കേണ്ടിവരുന്നതു്. ഈമൽസരം വിപണിയിൽ ആവിശ്യത്തിൽ കൂടുതലായ എണ്ണമുള്ള പുസ്തകത്തോടാണു് എന്നുള്ളതാണു്. മാർക്കറ്റിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ഏണ്ണത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടോ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടോ അല്ലായിരുന്നിട്ടുപോലും പുസ്തകങ്ങൾ വിറ്റഴിയാതെ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു് വ്യക്തികളല്ല, നിലവിലുള്ള സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യ നിയമങ്ങളാണു് ഉത്തരവാദികൾ. ഈ നിയമങ്ങൾക്കു് വിധേയമായി വർത്തിക്കുന്ന സംരംഭകരും, ഈ നിയമങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ വലംബിക്കുന്ന വാണിജ്യതന്ത്രങ്ങളുമാണു് ഏന്നിവയുടെ ചൂഷണത്തിനു് ഇരയാകുന്നതു്. മലയാളത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾ ചന്തയിൽ തുലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു് ഈ നിയമങ്ങളും, വാണിജ്യതന്ത്രങ്ങളുമാണു് ഉത്തരവാദികൾ.

സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു്, മനുഷ്യവിഭവങ്ങളുടെ സുവിശേഷത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ പൊതുവിൽ നിലകൊള്ളുന്നതിനു് നിയമ